

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 118

Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında 13.7.1984 Tarih ve 3037 Sayılı Kanun ve Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/549; 3/491)

Türkiye

Cumhurbaşkanlığı

Kan. Kar. : 39-18/A-5-84/406/3445

27 Temmuz 1984

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi : 14 Temmuz 1984 tarih ve 1593-05755 sayılı yazınız.

İlgi yazı ekinde gönderilen ve Türkiye Büyük Millet Meclisince 13 Temmuz 1984 tarihinde kabul edilen 3037 numaralı «Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında Kanun» un onaylanması ekte belirtilen nedenlerle uygun görülmemiş, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 89 uncu maddesi gereğince bir daha görüşülmek üzere geri gönderilmiştir.

Bilgilerinize sunarım.

Kenan EVREN
Cumhurbaşkanı

Kan. Kar. : 39-18/A-5-84/406-3445 sayılı yazı ektedir.

1. Anayasalar, genel ilkeleri belirleyen ve üst derecede kaideler koyan düzenlemelerdir. Bu bakımdan Anayasanın kanunla düzenlenmesini öngördüğü ve esasını belirlediği konularda çıkarılacak kanunların; Anayasaya uygun, değişik anlam ve yorumlara neden olabilecek genel ifadeler yerine, uygulamada duraksamaya yer vermeyecek derecede açık ve seçik olması zorunludur.

Bu genel kaideye rağmen, 13.7.1984 tarih ve 3037 sayılı Kanunda, özellikle ödenek ve yollukların miktarının hesaplanmasına ilişkin birinci maddede açıklık bulunmamaktadır.

Bu haliyle kanun, uygulamada tereddütlere yol açacak, kanuna göre yapılan işlemlerin veya bizzat kanununun davaya konu edilmesi halinde, açıklıktan yoksun ve noksan bir düzenleme olduğu ortaya çıkacaktır. Şöyle ki :

a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödenek ve yolluklarına ilişkin 22.1.1962 tarih ve 1 sayılı Kanunda 7244 sayılı Kanunla belirlenmiş kadrosu birinci derecede olan Devlet memuru aylığına, 5.7.1975 tarih ve 1905 sayılı Kanunda Devlet Memurları Yasası ile gösterilen en yüksek göstergeye, 25.2.1977 tarih ve 2034 sayılı Kanunda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile belirlenen en yüksek Devlet memurunun ek gösterge ile birlikte aldığı aylık tutarına, gönderme yapılarak belirlenmiş olmasına rağmen, uygulamada değişik görüşler ileri sürülmüş, zorlayıcı yorumlara, farklı sonuçlara ve kararlara varılmıştır.

b) Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödenek ve yolluklarını belirleyen birinci maddeye Anayasanın 86 ncı maddesinde yer alan «en yüksek Devlet memurunun almakta olduğu miktar» deyiminin aktarılması ile yetinilmiş bulunmaktadır. Sadece gerekçede «Halen yürürlükte olan hükümlere göre kadro aylığı 1 400 ve ek göstergesi 1 200 olan kamu görevlisi en yüksek Devlet memuru kabul edilmiştir. Bahis konusu

Devlet memurunun almakta olduğu ek göstergeli aylığın tamamı ile aynı Devlet memuruna yapılan sosyal yardımlar, zam ve tazminatların hesabedilecek brüt tutarının (% 75)'nin toplamı milletvekili ödeneğine esas alınmıştır.» ifadesiyle amacın ne olduğu belirtilmek istenmiştir. Oysa, gerekçenin kanun metnine dahil olmadığı ve bağlayıcı niteliği bulunmadığı, bazı hallerde kanunun ifadesi ile gerekçenin çelişebileceği, gerek bilim çevrelerinde ve gerekse yargı kararlarında kabul edilmektedir.

c) Bu nedenlerle konunun geçmişi ve duyarlılığı da göz önünde tutularak 3037 sayılı Kanunun düzenlenmesinde ayrı bir özen gösterilmesi gerekirdi.

2. Gerekçenin, kanun metnine dahil olmadığı görüşü biran için ihmal edilse bile gerekçede kabul edilen husus Anayasanın 86 ncı maddesine, Türkiye Büyük Millet Meclisinin konuya ilişkin yasal düzenlemelerine ve geleneklerine de aykırı düşmektedir.

Bilindiği gibi 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödenek ve yolluklarını düzenleyen 86 ncı maddesinin birinci fıkrası hükmü, 1961 Anayasasının 1421 sayılı Kanunla değişik 82 nci maddesinden farklı değildir.

Bu bakımdan belirlenen konuda sağlıklı bir sonuca varabilmek için; Anayasa düzenlemelerinin, konuya ilişkin kanunların, bunlara ait gerekçelerin, komisyon raporlarının, meclis tutanaklarının ve Anayasa Mahkemesi kararlarının gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Bunların incelenmesinde :

a) 1961 Anayasasının düzenlenmesi sırasında Temsilciler Meclisinde Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin ödeneklerine esas alınacak 1 inci derece Devlet memuru aylığının ne olduğu üzerinde durulmuş, bir bölüm üyelerin valilere, Genelkurmay Başkanına ve hâkimlere ödenen çeşitli tazminatların da ödeneklere dahil edilmesi görüş ve tekliflerine rağmen, komisyonun, değişik statüdeki kamu görevlilerine hizmetlerinin gereği olarak verilen hâkim ödeneği ve makam tazminatı gibi ödenmelerin aylık tabirine dahil olmadığı ve en yüksek derece aylığının 7244 sayılı Kanuna göre 2 700 lira olduğu şeklindeki açıklaması üzerine madde kanunlaşmıştır.

1982 Anayasasının, Danışma Meclisi Anayasa Komisyonunun «Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödenek ve yollukları kanunla düzenlenir. Ödenek ve yollukların en çok üç aylığı önceden ödenebilir» şeklindeki sınırlamasız metni üzerinde yapılan ilk görüşmelerde; bir bölüm üyeler ödeneğin tespitinde belirli kamu mesleklerine, görevin niteliğine ve makama bağlı olarak yapılan ödemelerin dikkate alınmamasını, bir bölüm üyeler de birinci derecedeki Devlet memuruna çeşitli adlarla ödenen ve her türlü yan ödemelerle birlikte hesaplanacak en yüksek aylığın esas alınmasını önermişlerdir. Görüşmeler sonunda sınırlama getirilmesi gereği kabul edilmiş, Komisyon, 1961 Anayasasının 82 nci maddesine uygun bir metin düzenlemiş, ikinci müzakerede bu metin Genel Kurulca aynen benimsenmiştir.

b) Ödenek ve yolluklara ilişkin yasal düzenlemelerde :

(1) 1924 Anayasası döneminde; üye ödeneklerinin özel kanunla ve yıllık olarak tespit edilmesi şeklindeki Anayasa hükmü uyarınca genelde özel kanunun metni içerisinde miktarı gösterilmek suretiyle belirtilmiş veya 1.6.1944 tarih ve 4602 sayılı Kanunda olduğu gibi ikinci derecedeki Devlet memurunun aylığına,

— 1961 Anayasasından sonra çıkarılan, 1 sayılı Kanunun birinci maddesi ile 7244 sayılı Kanunun birinci maddesindeki cetvelde yazılı kadrosu birinci derece olan Devlet memurunun aylığına,

— 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 236 ncı maddesi ile bu Kanuna göre belirlenen en yüksek Devlet memurunun aylığına,

— 1905 ve 2034 sayılı Kanunlarda 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre belirlenen en yüksek Devlet memurunun ek gösterge ile birlikte aldığı aylık tutarına,

Gönderme yapılmak suretiyle belirtilmiştir.

(2) Aynı tarihlerde; subay ve askerî memurların aylıkları 18.5.1929 tarih ve 1453 sayılı «Zabitan ve Askerî Memurların Maaşatı Hakkında Kanun» daha sonra 5.7.1939 tarih ve 3661 sayılı «Subay ve Askerî Memurların Maaşatına Dair olan 1453 sayılı Kanuna Ek Kanun» ile daha sonra 27.7.1967 tarih ve 926 sayılı «Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu».

Üniversite personeli için 25.6.1973 tarih ve 1765 sayılı «Üniversite Personel Kanunu», 11.10.1983 tarih ve 2914 sayılı «Yükseköğretim Personel Kanunu»,

Hâkim ve savcılar için 24.2.1983 tarih ve 2802 sayılı Hâkim ve Savcılar Kanunu»,

Düzenlenerek özel statülü personel için ayrı kanunlar çıkarılmıştır.

(3) Bu tarihî gelişme de göstermektedir ki, Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödenek ve yolluklarına emsal olacak Devlet memuru; subaylar, üniversite mensupları, hâkimler gibi özel statülü kamu görevlileri değil, bugünkü deyimi ile 657 sayılı Kanun kapsamına dahil Devlet memurlarıdır.

c) Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödeneklerine ilişkin Anayasa Mahkemesinin;

— 12.7.1965 tarih ve 1965/42,

— 28.1.1971 tarih ve 1971/11,

— 22.2.1977 tarih ve 1977/14,

Sayıli kararları ile,

(1) Üyelerin ödeneklerinin tespitinde emsalin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile yapılacak ödemeler olduğu,

(2) Devlet memurlarının aylık ve ödeneklerinin 117 nci madde, hâkimlerin aylık ve ödeneklerinin 134 üncü madde uyarınca çıkarılan ayrı kanunlarda düzenlenmiş olması karşısında, özel kanunla hâkimlere verilen ödeneklerin, üye ödeneklerinin hesaplanmasına dahil edilemeyeceği,

(3) Ceza Kanununun uygulaması yönünden memur tanımını yapan Türk Ceza Kanununun 279 uncu maddesinden hareketle üniversite rektörlerine yapılan ek ödemelerin, Devlet memurları aylığının eki olarak dünülmeyeceği ve dolayısıyla üyelerin ödeneklerine eklenmeyeceği,

Kabul olunmuştur.

Bu kararıyla Anayasa Mahkemesi de Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödeneklerinin tespitinde emsalin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi memurlar olduğunu bir defa daha ortaya koymuştur.

d) Çok yakın bir tarihte düzenlenmiş olan 26.6.1984 tarih ve 241 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnamenin:

(1) Dayanağı olan 24.4.1984 tarih 2999 sayılı Kanunun «Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile İlgili Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Yetki Kanunu» şeklindeki adı,

(2) 241 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnamenin adı,

(3) Kanun Hükmündeki Kararnamenin 26 ncı maddesinde kullanılmış olan «en yüksek Devlet memuru aylığı», bu hükme dayalı olarak çıkarılmış bulunan 26.6.1984 gün ve 84/8229 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının «B-Özel Hizmet Tazminatının miktarı 1.7.1984 tarihinden itibaren, en yüksek Devlet memuru aylığı olan (102.500) rakamına...» şeklindeki 3/B maddesindeki düzenlemeler,

Uygulamada yerleşmiş en yüksek Devlet memuru aylığının 657 sayılı Kanuna tabi Devlet memuru olduğunu göstermektedir.

3. Tetkik konusu 3037 sayılı Kanunda sosyal yardımlar, zam ve tazminatların hesaplanacak (BRÜT) tutarının % 75'i aylık tutarına eklenerek ödenek ve yolluklar hesaplanmaktadır.

Devlet memurlarına yapılan bu ödemelerden yan ödemeler hariç ek ödemeler net olarak ödenmektedir.

Vergisiz olarak ödenen yollukların hesaplanmasında brüt tutarlar dikkate alınmak suretiyle yolluk miktarı yükseltilmektedir.

4. 3037 sayılı Kanunun (ölüm yardımı)'nı düzenleyen 5 inci maddenin 2 nci fıkrasında 24 Haziran 1944 tarihli ve 4598 sayılı Kanunun ilgili hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

Oysa bu hüküm 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 237 nci maddesinin (b) fıkrası hükmüyle yürürlükten kaldırılmıştır. Aynı müessese sözü edilen Kanunun 208 inci maddesinde düzenlenmiştir.

Yürürlükten kaldırılmış bulunan kanunun bir maddesine yapılan bu atıf, uygulamada anlaşmazlıklara ve tereddütlere de neden olabilecektir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Plan ve Bütçe Komisyonu
Esas No. : 1/549 - 3/491
Karar No. : 34

1 . 10 . 1984

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda görüşülerek kabul edilen ve onaylanmak üzere 14.7.1984 tarihinde Cumhurbaşkanlığına sunulan «Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında Kanun» Cumhurbaşkanınca Anayasanın 89 uncu maddesi uyarınca bir kere daha görüşülmek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına geri gönderilmiş ve gerekçeli geri gönderme tezkeresi ile birlikte Kanun Başkanlıkça 1.9.1984 tarihinde Komisyonumuza yeniden havale edilmiştir.

Komisyonumuz, «Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında Kanun» ile gerekçeli geri gönderme tezkeresini, Maliye ve Gümrük Bakanlığı temsilcilerinin de katılımıyla 1.10.1984 tarihinde yaptığı 2 nci birleşiminde yeniden görüşmüştür.

Komisyonunda söz alan üyeler; Cumhurbaşkanlığı Tezkeresindeki hususlara ilişkin görüşlerini belirtirken, memur tanımlamasının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (A) bendinde «Mevcut kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devlet ve Diğer Kamu Tüzelkişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini ifa ile görevlendirilenler, bu kanunun uygulanmasında memur sayılır.» şeklinde yapıldığını ifade etmişler ve bu tanımlama ışığında kamu hizmeti gören ve özel kuruluş kanunları bulunanların da Devlet memuru sayıldıklarını vurgulamışlardır.

Üyeler ayrıca, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetler Kanunu, 2414 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanunu ve 2802 sayılı Hâkim ve Savcılar Kanununa tabi kişilerin de Devlet memuru sayıldıklarını, kaldı ki, Anayasanın 86 ncı maddesinde Milletvekillerinin Ödenek ve Yolluklarına esas olan en yüksek tavan sınırının tespit edildiğini ve bu hükümde 657'ye tabi en yüksek Devlet memuru şeklinde bir sınırlamanın da getirilmediğini işaret etmişler ve Yüce Meclisin bu kanunlara tabi personel içinden istediği herhangi birini ödenek ve yollukların hesabında emsal alabileceklerini vurgulamışlardır. Ancak üyeler, kendi iradeleriyle ödenek ve yollukların tespitinde 657 sayılı Kanuna tabi en yüksek Devlet memurunu emsal almayı uygun görmüşlerdir. Bu görüşlerin ışığında Kanunun tümü kabul edilerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Kanunun 1 inci maddesi Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin ödeneklerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile ek ve değişikliklerine göre en yüksek Devlet memurunun almakta olduğu aylık (Ek gösterge dahil), malî, sosyal haklar, ve yardımlar ile zam ve tazminatların toplamına eşit kılacak ve en yüksek Devlet memuruna yapılan ödemelerden gelir vergisine tabi olmayanların bu kanuna göre de vergiye tabi olmayacaklarını öngörecektir şeklinde yeniden düzenlenerek,

Kanunun 2 ve 3 üncü maddeleri aynen, 4 üncü maddesi «Ölüm ve çeşitli sebeplerle» ibaresinden sonra virgül konulmak suretiyle düzeltilerek tasarının 5 inci maddesinin 2 nci fıkrası 24 Haziran 1944 tarihli ve 4598 sayılı Kanunun yürürlükten kalkması nedeni ile «bu maddenin tatbikinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 208 inci maddesi hükümleri uygulanır.» şeklinde yeniden düzenlenerek,

Kanunun 6, 7 ve 8 inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Metin Emiroğlu
Malatya

Başkanvekili
Aycan Çakıroğulları
Denizli

Sözcü
Alâattin Fırat
Muş

Kâtip Üye
Kadir Demir
Konya

Ahmet Akgün Albayrak
Adana

Mehmet Deliceoğlu
Adıyaman

Nabi Sabuncu
Aydın

N. Oğuzhan Artukoğlu
Burdur
İmzada bulunamadı.

İlhan Aşkın
Bursa

Ünal Akkaya
Çorum

Sururi Baykal
Ankara
Tümüne karşıyım.

İsmail Şengün
Denizli
Çekimsizlik yazım eklidir.

Ahmet Sarp
Diyarbakır
İmzada bulunamadı.

Metin Yaman
Erzincan

Togay Gemalmaz
Erzurum

Mustafa Rıfki Yaylalı
Erzurum

İhsan Gürbüz
Hatay
Tümüne karşıyım.

İbrahim Fevzi Yaman
Isparta

Tülay Öney
İstanbul
Tümüne Karşıyım.

Özdemir Pehlivanoglu
İzmir

Cengiz Tuncer
Kayseri

Mehmet Budak
Kırşehir
İmzada bulunamadı.

İsmet Ergül
Kırşehir

Talat Zengin
Malatya

C. Tayyar Sadıklar
Çanakkale
Tümüne Çekimsizim.

Fehmi Memişoğlu
Rize

H. Barış Can
Sinop
Tümüne Karşıyım.

Fahrettin Kurt
Trabzon
Tümüne Karşıyım.

Ferit Melen
Van
Muhalefet Şerhim Eklidir.

ÇEKİMSERLİK YAZISI

Milletvekilliği Devlet memurluğu değildir. Milletvekilliği ödeneği aylık tutarının, en yüksek Devlet memurunun aldığı miktarla sınırlanması milletvekilinin Devlet memuru olduğu anlamına da gelmez. Tasarıya göre, milletvekili ödeneğinin bir kısmının Bakanlar Kurulu kararıyla artırılması veya eksilmesi mümkündür. Bu sakıncalı duruma yer verilmemesi ve sakıncayı önleyecek bir sistem üzerinde durulması gerekirdi.

Ismail Şengün
Denizli Milletvekili

MUHALEFET ŞERHİ

Tasarının 1 inci maddesi Milletvekillerinin ödeneklerinin miktarını en yüksek memurun almakta olduğu istihkak miktarına bağlamakta ve buna eşit bir hale getirmektedir,

Devlet memurlarının bir kısım istihkakları (Yan ödemeler, tazminatlar gibi) Bakanlar Kurulu kararı ile tespit edilmekte ve artırılıp, eksilmektedir.

Bu durumda Milletvekillerinin ödenekleri Bakanlar Kurulunun sözü geçen istihkaklar için aldığı kararlara tabi olarak azalıp çoğalabilecektir.

Bu metin ile Milletvekillerinin ödeneklerinin miktarının tespitini dolaylı olarak Bakanlar Kuruluna bırakmış oluyoruz.

Bunun sakıncaları vardır. Bu sakıncaları ortadan kaldıracak başka bir sistem aranması gerekir kanaatindeyim. Bu nedenle 1 inci maddeye karşıyım.

Ferit Melen
Van Milletvekili

(ANAYASANIN 89 UNCU MADDESİ GEREĞİNCE CUMHURBAŞKANINCA BİR DAHA GÖRÜŞÜLMEK ÜZERE GERİ GÖNDERİLEN KANUN)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında Kanun

MADDE 1. — Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerine ödenecek aylık ödenekler, en yüksek Devlet memurunun almakta olduğu;

- a) Aylık (ek gösterge dahil) tutarın tamamı ile,
- b) Sosyal yardımlar, zam ve tazminatların hesaplanacak brüt tutarının % 75'inin,

Toplamına eşittir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin yollukları, yukarıdaki esaslara göre bulunan ödeneğin yarısına eşittir. Bu yolluklar hiçbir suretle haczedilemez.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerine ödenecek ödenek ve yolluklar, kendilerine sosyal güvenlik kuruluşları tarafından bağlanan emekli aylığı ve benzeri ödemelerin kesilmesini gerektirmez.

MADDE 2. — Ödenekler ve yolluklar, üç aylığı birlikte, peşin olarak ve çekle ödenir.

MADDE 3. — Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, bu sıfatı iktisap ettikleri aydan itibaren, bu Kanunla derpiş olunan ödenek ve yolluklara hak kazanırlar.

MADDE 4. — Herhangi bir sebeple Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği sıfatı kalkanların istihkakları, bu sıfatın kalktığı ayı takip eden ay başından itibaren verilmez.

Ancak; ölüm ve çeşitli sebeplerle genel seçimin yenilenmesi halinde, önceden aldıkları üç aylık ödenek ve yolluklar geri alınmaz.

MADDE 5. — Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerine, ölümleri halinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesi ödeneğinin oniki aylık tutarı, ölüm tazminatı olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi bütçesinden, usulü dairesinde ve resen ödenir.

Bu maddenin tatbikinde, 24 Haziran 1944 tarihli 4598 sayılı Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında Kanun

MADDE 1. — Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin ödenekleri; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile ek ve değişikliklerine göre, en yüksek devlet memurunun almakta olduğu aylık (ek gösterge dahil), malî, sosyal haklar ve yardımlar ile zam ve tazminatların toplamına eşittir.

En yüksek Devlet memuruna ödenen, birinci fıkrada sayılan ödemelerden gelir vergisine tabi olmayanlar bu Kanuna göre de gelir vergisine tabi değildir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin yollukları, yukarıdaki esaslara göre bulunan ödeneğin yarısına eşittir. Bu yolluklar hiçbir suretle haczedilemez.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerine ödenecek ödenek ve yolluklar, kendilerine sosyal güvenlik kuruluşları tarafından bağlanan emekli aylığı ve benzeri ödemelerin kesilmesini gerektirmez.

MADDE 2. — Kanununun 2 nci Maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Kanununun 3 üncü Maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Herhangi bir sebeple Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği sıfatı kalkanların istihkakları, bu sıfatın kalktığı ayı takip eden ay başından itibaren verilmez.

Ancak; Ölüm ve çeşitli sebeplerle, genel seçimin yenilenmesi halinde, önceden aldıkları üç aylık ödenek ve yolluklar geri alınmaz.

MADDE 5. — Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerine, ölümleri halinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesi ödeneğinin oniki aylık tutarı, ölüm tazminatı olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi Bütçesinden, usulü dairesinde ve resen ödenir.

Bu maddenin tatbikinde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 208 inci maddesi hükümleri uygulanır.

(Anayasanın 89 uncu Maddesi Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Gözetilmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

MADDE 6. — 22.1.1962 tarihli ve 1 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek ve Yollukları Hakkında Kanun ile ek ve tadilleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 7. — Bu Kanun 1 Temmuz 1984 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8. — Bu Kanunu Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı yürütür.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 6. — Kanunun 6 ncı Maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Kanunun 7 nci Maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Kanunun 8 inci Maddesi aynen kabul edilmiştir.

